

บรรณานุกรม

การค้าระหว่างประเทศของไทยในทศวรรษ 1990. กรุงเทพมหานคร คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2535.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530- 2534. กรุงเทพมหานคร สำนักคณะกรรมการพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี 2530.

ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรุงเทพมหานคร ฐานเศรษฐกิจ 2535.

เอกสารประกอบการชี้แจงภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ กรุงเทพมหานคร กรมสรรพากร 2535.

การอ่านออกเสียงคำภาษาไทยพิเศษบางพวก

วิศรุต สุวรรณวิเวก

โดยปกติคำไทยไม่นิยมอ่านออกเสียงตัวสะกด ซึ่งอยู่สุดท้ายของคำ เช่น กิน ไม่อ่านว่า กิน-นะ ดังนั้นคำที่นำมาจากภาษาอื่นก็ต้องอ่านตามระเบียบของภาษาไทยด้วย เช่น กล ไม่อ่านว่า กน-ละ/รัฐ ไม่อ่านว่า รัต-ระ/ฟุตบอล ไม่อ่านว่า ฟุต-บอน-ละ ยกเว้นคำว่า “ตุจ” และ “นัย” ซึ่งจะอ่าน “ตุจจะ” หรือ “นัยะ”

ก็ได้ มักยกเว้นการอ่านวรรณคดีที่ต้องการจะให้ความหมายของคำบางคำปรากฏชัดแก่ผู้ฟัง หรือเพื่อความไพเราะของรสสัมผัส จึงออกเสียงตัวสะกดได้บ้าง เช่น “คชลักษณะ คชลักษณะ คชเลค คชเพริศ คชแพรว คชแก้ว คชกล้า คชบ้าปมมัน” (ออกเสียง ชะ เชื่อมถึงมาตราทุกคำ)

แต่มีคำไทยบางคำอ่านออกเสียงตัวสะกดของคำหน้า ได้คล้ายกับการอ่านคำสมาส อาจารย์กำชัย ทองหล่อ อาจารย์ภาษาไทย ท่านได้รวบรวมคำไทยที่ต้องอ่านตัวสะกดมาแต่งเป็นกาพย์ไว้เพื่อให้สังเกตและจำได้ง่าย ดังนี้

จักจั่นจักเหล่นเหล่นไป	ดักแตนตาไว
ตุ๊กต่าตุ๊กตุนจูนสี	
สมุลแว้งอุตลุดราวี	ฮัดคัดชุกชี
ลกปรกสับหงกงงวย	
ลักเพศทักทินลั่นสวย	พิศดูล่าววย
อุตพิพิศวงสัตวา	
ลักปิดลักเปิดตุ๊กตา	ลักจั่นจาล่า
โสกโดกลสับดนฤาตี	
สักลลาดสัควาพาที	สับปเห่อเจอมี
ดุจดั่งสัพยอกสัปทน	
อลหม่านอลเวงอลวน	ร้อมร้อเลิศล้ำ
จุกมามจุกชีชั้นโรง	
ชั้นสูตรสักเท้าเฝ้าโยง	ทุนทรัพย์ส่อโกง
กลมเม็ดจุกโรหิณี	